Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

ROZHODNUTÍ RADY 2013/798/SZBP

ze dne 23. prosince 2013

o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice

(Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 51)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Rozhodnutí Rady 2014/125/SZBP ze dne 10. března 2014	L 70	22	11.3.2014
►**M2**	Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/382/SZBP ze dne 23. června 2014	L 183	57	24.6.2014
►**M3**	Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/863/SZBP ze dne 1. prosince 2014	L 346	52	2.12.2014

▼B

ROZHODNUTÍ RADY 2013/798/SZBP

ze dne 23. prosince 2013

o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rada dne 16. prosince 2013 vyjádřila své hluboké znepokojení nad situací ve Středoafrické republice.

(2) Rada bezpečnosti OSN přijala dne 5. prosince 2013 rezoluci č. 2127 (2013), jíž se na Středoafrickou republiku uvaluje zbrojní embargo.

(3) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost Unie.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu všech typů včetně zbraní a střeliva, vojenských vozidel a vojenského vybavení, polovojenského vybavení a náhradních dílů k výše uvedenému do Středoafrické republiky státními příslušníky členských států nebo z území členských států, ať z tohoto území pocházejí či nikoli, nebo za použití plavidel či letadel členských států, se zakazuje.

2. Zakazuje se:

a) poskytovat technickou pomoc, zprostředkovatelské nebo jiné služby, včetně poskytování vyzbrojených žoldnéřů, související s vojenskou činností a s poskytováním, výrobou, údržbou a užíváním zbraní a souvisejícího materiálu všech typů včetně zbraní a střeliva, vojenských vozidel a vojenského vybavení, polovojenského vybavení a náhradních dílů k výše uvedenému přímo či nepřímo jakékoli právnické nebo fyzické osobě, subjektu nebo orgánu ve Středoafrické republice nebo pro použití v této zemi;

b) poskytovat finanční prostředky nebo finanční pomoc související s vojenskou činností, zahrnující zejména dotace, půjčky a pojištění vývozního úvěru, jakož i pojištění a zajištění pro jakýkoli prodej, dodávku, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu nebo na poskytování související technické pomoci, zprostředkovatelských a jiných služeb přímo či nepřímo osobě, subjektu, orgánu nebo k využití ve Středoafrické republice;

▼B

c) vědomě a úmyslně se účastnit činností, jejichž předmětem nebo následkem je obcházení zákazů uvedených v písmenech a) a b).

Článek 2

1. Článek 1 se nevztahuje na:

▼M1

a) prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu, jakož i poskytování související technické pomoci či finančních prostředků a finanční pomoci určených výlučně k podpoře nebo pro potřeby mise na budování míru ve Středoafrické republice (MICOPAX), mezinárodní mise na podporu Středoafrické republiky vedené africkými státy (MISCA) a Jednotného úřadu OSN pro budování míru ve Středoafrické republice (BINUCA) a jeho ochranné jednotky, regionálních jednotek Africké unie (AU-RTF), francouzských sil nasazených ve Středoafrické republice a operace Evropské unie ve Středoafrické republice (EUFOR RCA);

▼B

b) prodej, dodávky, převod nebo vývoz ochranných oděvů, včetně neprůstřelných vest a vojenských přileb, dočasně vyvážených do Středoafrické republiky pracovníky OSN, pracovníky Unie nebo členských států, zástupci sdělovacích prostředků a pracovníky humanitárních a rozvojových organizací a doprovodným personálem pouze pro jejich osobní potřebu;

c) prodej, dodávky, převod nebo vývoz ručních palných zbraní a souvisejícího materiálu určených výlučně pro použití mezinárodními hlídkami zajišťujícími bezpečnost v chráněné oblasti řeky Sangha na území tří států za účelem obrany proti pytláctví, pašování slonoviny a zbraní a jiných činností, které jsou v rozporu s vnitrostátními právními předpisy Středoafrické republiky nebo s mezinárodními právními závazky Středoafrické republiky;

2. Článek 1 se nevztahuje na:

a) prodej, dodávky, převod nebo vývoz nesmrtícího vojenského vybavení určeného výhradně pro humanitární nebo ochranné účely a související technickou pomoc;

b) prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a jiného souvisejícího smrtícího vybavení bezpečnostním silám Středoafrické republiky, určených výhradně k podpoře nebo použití v rámci procesu reformy bezpečnostního sektoru Středoafrické republiky;

c) prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu a související technické nebo finanční pomoci, včetně zaměstnanců,

jak bylo předem schváleno výborem zřízeným podle odstavce 57 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2127 (2013) (dále jen „výbor“).

▼**M1**

Článek 2a

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zabránily ve vstupu na svá území nebo průjezdu přes ně osobám označeným výborem zřízeným podle bodu 57 rezoluce RB OSN 2127 (2013) (dále jen „výbor“) za osoby zapojené do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti, včetně činností, jež ohrožují nebo porušují prozatímní dohody, nebo ohrožují proces politické transformace, včetně přechodu ke svobodným a spravedlivým demokratickým volbám, nebo tomuto procesu brání, nebo osobám podněcujícím násilí, a to včetně osob, které:

a) porušují zbrojní embargo stanovené v bodu 54 rezoluce RB OSN 2127 (2013) a v článku 1 tohoto rozhodnutí, nebo které přímo či nepřímo dodaly, prodaly nebo převedly ozbrojeným skupinám či zločineckým sítím ve Středoafrické republice nebo přijaly zbraně nebo jakýkoli související materiál, nebo jakékoli technické poradenství, odbornou přípravu či pomoc, včetně finančních prostředků a finanční pomoci, související s násilnými činnostmi ozbrojených skupin či zločineckých sítí ve Středoafrické republice;

b) jsou ve Středoafrické republice zapojeny do plánování nebo řízení či páchání činů porušujících mezinárodní právo v oblasti lidských práv či mezinárodní humanitární právo, nebo do činů, které představují porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících sexuální násilí, cílených útoků na civilní obyvatelstvo, útoků na základě etnického původu či náboženství, útoků na školy a nemocnice, jakož i únosů a nuceného vysídlení;

c) provádějí ve Středoafrické republice nábor dětí nebo je využívají v ozbrojených konfliktech, čímž porušují platné mezinárodní právo;

d) poskytují ve Středoafrické republice podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů a volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených;

e) brání dodávkám humanitární pomoci do Středoafrické republiky nebo přístupu k humanitární pomoci či její distribuci v této zemi;

f) jsou zapojeny do plánování, řízení, podpory či páchání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně úřadu BINUCA, mise MISCA, operace EUFOR RCA a dalších sil, které je podporují;

g) zastávají vedoucí postavení v některém ze subjektů určených výborem a uvedených v příloze tohoto rozhodnutí, nebo tomuto subjektu poskytují podporu, jednají v jeho zájmu nebo jeho jménem či pod jeho vedením.

2. Odstavec 1 nezavazuje členské státy k odmítnutí vstupu svých státních příslušníků na své území.

▼M1

3. Odstavec 1 se nepoužije, jsou-li vstup na území nebo průjezd přes ně nezbytné, aby mohlo proběhnout soudní řízení.

4. Odstavec 1 se nepoužije, pokud výbor v jednotlivých případech stanoví, že:

a) cesta dotčené osoby je odůvodněná na základě humanitárních potřeb, včetně náboženských povinností;

b) výjimka by přispěla k cílům dosažení míru a národního smíření ve Středoafrické republice a regionální stability.

5. Pokud členský stát podle odstavců 3 nebo 4 povolí osobám uvedeným v příloze vstup na své území nebo průjezd přes ně, je povolení omezeno na účel, pro který bylo uděleno, a na osoby, kterých se týká.

Článek 2b

1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které jsou vlastněny nebo přímo či nepřímo ovládány osobami či subjekty označenými výborem za osoby či subjekty zapojené do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem, včetně činností, jež ohrožují nebo porušují prozatímní dohody, nebo ohrožují proces politické transformace, včetně přechodu ke svobodným a spravedlivým demokratickým volbám, nebo tomuto procesu brání, či podněcují násilí, a to včetně osob a subjektů, které:

a) porušují zbrojní embargo stanovené v bodu 54 rezoluce RB OSN 2127 (2013) a v článku 1 tohoto rozhodnutí, nebo které přímo či nepřímo dodaly, prodaly nebo převedly ozbrojeným skupinám či zločineckým sítím ve Středoafrické republice nebo přijaly zbraně nebo jakýkoli související materiál, nebo jakékoli technické poradenství, odbornou přípravu či pomoc, včetně finančních prostředků a finanční pomoci, související s násilnými činnostmi ozbrojených skupin či zločineckých sítí ve Středoafrické republice;

b) jsou ve Středoafrické republice zapojeny do plánování nebo řízení či páchání činů porušujících mezinárodní právo v oblasti lidských práv či mezinárodní humanitární právo, nebo do činů, které představují porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících sexuální násilí, cílených útoků na civilní obyvatelstvo, útoků na základě etnického původu či náboženství, útoků na školy a nemocnice, jakož i únosů a nuceného vysídlení;

c) provádějí ve Středoafrické republice nábor dětí nebo je využívají v ozbrojených konfliktech, čímž porušují platné mezinárodní právo;

d) poskytují ve Středoafrické republice podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů a volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených;

▼M1

e) brání dodávkám humanitární pomoci do Středoafrické republiky nebo přístupu k humanitární pomoci či její distribuci v této zemi;

f) jsou zapojeny do plánování, řízení, podpory či páchání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně úřadu BINUCA, mise MISCA, operace EUFOR RCA a dalších sil, které je podporují;

g) zastávají vedoucí postavení v některém ze subjektů určených výborem, nebo tomuto subjektu poskytují podporu, jednají v jeho zájmu nebo jeho jménem či pod jeho vedením;

nebo osob či subjektů jednajících jejich jménem nebo pod jejich vedením či subjektů jimi vlastněných či ovládaných.

Seznam osob a subjektů, na něž se vztahuje tento odstavec, je uveden v příloze tohoto rozhodnutí.

2. Osobám ani subjektům uvedeným v odstavci 1 nebo v jejich prospěch nesmějí být přímo ani nepřímo zpřístupněny žádné finanční prostředky, finanční aktiva ani hospodářské zdroje.

3. Členské státy mohou udělit výjimky týkající se opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 v případě finančních prostředků a hospodářských zdrojů, které jsou:

a) nezbytné k úhradě základních výdajů, včetně plateb za potraviny, nájemného nebo splátek hypotéky, plateb za léčivé přípravky a lékařskou péči, daní, pojistného a poplatků za veřejné služby;

b) určeny výlučně k úhradě přiměřených honorářů za odborné úkony a náhradě výdajů vzniklých v souvislosti s poskytováním právních služeb;

c) určeny výlučně k úhradě poplatků nebo nákladů na běžné vedení nebo správu zmrazených finančních prostředků, dalších finančních aktiv a hospodářských zdrojů;

za předpokladu, že dotčený členský stát oznámil výboru svůj úmysl případně povolit přístup k těmto finančním prostředkům a hospodářským zdrojům a do pěti pracovních dnů od tohoto oznámení neobdržel od výboru zamítavé rozhodnutí.

4. Členské státy mohou rovněž umožnit výjimky týkající se opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 v případě finančních prostředků a hospodářských zdrojů, které jsou:

a) nezbytné pro úhradu mimořádných výdajů, po oznámení dotyčného členského státu výboru a po jeho schválení tímto výborem;

▼M1

b) předmětem soudcovského, správního nebo rozhodčího zástavního práva nebo rozhodnutí; v tomto případě mohou být finanční prostředky a hospodářské zdroje použity k uspokojení pohledávek zajištěných takovým zástavním právem nebo být předmětem výkonu takového rozhodnutí, pokud zástavní právo bylo zřízeno nebo rozhodnutí vydáno dříve než 28. ledna 2014 a není ve prospěch osoby nebo subjektu uvedených v tomto článku, a po oznámení výboru ze strany dotyčného členského státu.

5. Ustanovení odstavce 1 nebrání určeným osobám nebo subjektům v provádění plateb vyplývajících ze smlouvy, která byla uzavřena před zařazením dané osoby nebo subjektu na seznam, za předpokladu, že příslušný členský stát zjistil, že platbu neobdrží přímo ani nepřímo osoba nebo subjekt uvedení v odstavci 1 a že příslušný členský stát oznámil výboru svůj záměr provést či přijmout takovou platbu nebo uvolnit za tímto účelem zmrazené finanční prostředky nebo hospodářské zdroje, a to 10 pracovních dní před tímto povolením.

6. Odstavec 2 se nepoužije, jsou-li na zmrazené účty připsány:

a) úroky nebo jiné výnosy z těchto účtů; nebo

b) platby splatné podle smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly přede dnem, od nějž se na tyto účty vztahují omezující opatření podle tohoto rozhodnutí;

za předpokladu, že se na tyto úroky, jiné výnosy a platby nadále vztahuje odstavec 1.

Článek 2c

Rada sestavuje seznam obsažený v příloze a mění jej v souladu s určeními Rady bezpečnosti OSN nebo výboru.

Článek 2d

1. Pokud Rada bezpečnosti OSN nebo výbor určí určitou osobu nebo subjekt, Rada tuto osobu nebo subjekt zařadí do přílohy. Rada své rozhodnutí o zařazení na seznam včetně odůvodnění sdělí dotyčné osobě či subjektu, a to buď přímo, je-li známa adresa, nebo zveřejněním oznámení, a tím jim umožní se k této záležitosti vyjádřit.

2. Pokud je předloženo vyjádření nebo nové podstatné důkazy, Rada své rozhodnutí přezkoumá a o výsledku tohoto přezkumu dotčenou osobu nebo subjekt informuje.

Článek 2e

1. Příloha obsahuje důvody pro zařazení osob a subjektů na seznam, jak je stanovila Rada bezpečnosti OSN nebo výbor.

▼M1

2. Příloha rovněž uvádí případné dostupné informace, jež poskytla Rada bezpečnosti OSN nebo výbor a jež jsou nezbytné pro účely identifikace dotyčných osob nebo subjektů. Pokud jde o osoby, mohou tyto informace zahrnovat jména, včetně případných jiných jmen, datum a místo narození, státní příslušnost, číslo pasu a číslo průkazu totožnosti, pohlaví, adresu a funkci nebo povolání. Pokud jde o subjekty, tyto informace mohou zahrnovat názvy, místo a datum registrace, registrační číslo a místo podnikání. Příloha rovněž zahrnuje datum určení Radou bezpečnosti OSN nebo výborem.

▼B

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼M3

PŘÍLOHA

SEZNAM OSOB PODLE ČLÁNKU 2a A SEZNAM OSOB A SUBJEKTŮ PODLE ČLÁNKU 2b

A. Osoby

1. François Yangouvonda BOZIZÉ (další jméno: a) Bozize Yangouvonda)

Datum narození: 14. října 1946

Místo narození: Mouila, Gabon

Státní příslušnost: Středoafrická republika

Adresa: Uganda

Další informace: Matka se jmenuje Martine Kofiová.

Datum zařazení na seznam OSN: 9. 5. 2014

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bozize byl zařazen na seznam 9. května 2014 na základě bodu 36 rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti.“

Další informace

Ve spojení se svými stoupenci podněcoval Bozizé k útoku, k němuž došlo 5. prosince 2013 v Bangui. Od té doby se nadále pokouší vést destabilizační operace s cílem udržet napětí v hlavním městě Středoafrické republiky. Před útěkem ze Středoafrické republiky 24. března 2013 Bozizé údajně založil skupinu milicí anti-balaka. V jednom komuniké Bozizé své milice nabádal, aby pokračovaly v krutých činech namířených vůči stávajícímu režimu a islamistům. Bozizé údajně poskytoval finanční a materiální podporu příslušníkům milicí, kteří usilují o destabilizaci probíhající transformace a o návrat Bozizého k moci. Většina členů milicí anti-balaka pochází z řad středoafrických ozbrojených sil, které se po státním převratu rozptýlily po venkovských oblastech a které Bozizé následně reorganizoval. Bozizé a jeho stoupenci ovládají více než polovinu jednotek skupiny anti-balaka.

Síly věrné Bozizému byly vyzbrojeny útočnými puškami, minomety a raketomety a ve stále vyšší míře jsou zapojeny do odvetných útoků proti muslimskému obyvatelstvu Středoafrické republiky. Po útoku sil anti-balaka v Bangui 5. prosince 2013, při němž zahynulo více než 700 osob, se situace ve Středoafrické republice rychle zhoršila.

2. Nourredine ADAM (další jména: a) Nureldine Adam; b) Nourreldine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam)

Označován jako: a) generál; b) ministr pro bezpečnost; c) generální ředitel „Zvláštního výboru pro ochranu demokratických výsledků“

Datum narození: a) 1970 b) 1969 c) 1971 d) 1. ledna 1970

Místo narození: Ndele, Středoafrická republika

Státní příslušnost: Středoafrická republika Cestovní pas č.: D00001184

Adresa: Birao, Středoafrická republika

Datum zařazení na seznam OSN: 9. 5. 2014

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Nourredine byl zařazen na seznam 9. května 2014 na základě bodu 36 rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti.“

▼M3

Další informace

Nourredine je jedním z původních čelných představitelů hnutí Séléka. Byl identifikován jako generál i nejvyšší představitel jedné z ozbrojených povstaleckých skupin v rámci hnutí Séléka, ústřední PJCC – skupiny, která je oficiálně známa pod názvem „Úmluva vlastenců pro spravedlnost a mír“ a je rovněž známa pod akronymem CPJP. Jakožto bývalý vedoucí představitel „fundamentalistické“ odštěpené skupiny Úmluvy vlastenců pro spravedlnost a mír (CPJP/F) byl během útoků, k nimž došlo při předchozím povstání ve Středoafrické republice v období od začátku prosince 2012 do března 2013, vojenským koordinátorem skupiny ex-Séléka. Bez Nourredinovy pomoci a úzkých vztahů s čadskými zvláštními silami by hnutí Séléka pravděpodobně nebylo schopno uchvátit moc bývalému prezidentovi Středoafrické republiky Françoisi Bozizému.

Od 20. ledna 2014, kdy byla Catherine Samba-Panzaová jmenována prozatímní prezidentkou, byl jedním z hlavních strůjců taktického stažení skupiny ex-Séléka v Sibutu, jehož cílem bylo uskutečnit Nourredineův plán vytvořit ze severu země baštu muslimů. Své síly zjevně nabádal k tomu, aby nedbaly rozkazů prozatímní vlády a vojenských velitelů mezinárodní podpůrné mise pod africkým vedením (MISCA). Nourredine aktivně řídí skupinu ex-Séléka – bývalé příslušníky Séléky, které prezident Djotodia v září 2013 údajně rozpustil, řídí operace namířené proti křesťanským čtvrtím a nadále poskytuje značnou podporu a pokyny skupině ex-Séléka působící ve Středoafrické republice.

Nourredine byl 9. května 2014 na seznam zařazen rovněž na základě bodu 36 písm. b) rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do plánování nebo řízení či páchání činů porušujících mezinárodní právo v oblasti lidských práv či mezinárodní humanitární právo.“

Další informace

Poté, co skupina Séléka převzala 24. března 2013 kontrolu nad Bangui, byl Nourredine Adam jmenován ministrem pro bezpečnost a poté generálním ředitelem „Zvláštního výboru pro ochranu demokratických výsledků“ (*Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques — CEDAD*, již neexistující zpravodajské služby Středoafrické republiky). Nourredine Adam využíval CEDAD jako svoji osobní politickou policii, která provedla řadu svévolných zatýkání, mučení a mimosoudních poprav. Nourredine byl rovněž jedním z klíčových aktérů, kteří stáli za krvavou operací v Boy Rabe. V srpnu 2013 zaútočily síly Séléka na Boy Rabe, čtvrť v hlavním městě Středoafrické republiky považovanou za baštu stoupenců Françoise Bozizého a jeho etnické skupiny. Pod záminkou, že hledají ukryté zbraně, jednotky Séléky údajně zabily velký počet civilistů a následně se pustily do rabování. Když se tyto útoky rozšířily i do dalších čtvrtí, tisíce tamních obyvatel zaplavily mezinárodní letiště, jež bylo vzhledem k přítomnosti francouzských jednotek považováno za bezpečné místo, a obsadily jeho přistávací plochu.

Nourredine byl 9. května 2014 na seznam zařazen rovněž na základě bodu 37 písm. d) rezoluce 2134 (2014) jako osoba „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů.“

Další informace

Začátkem roku 2013 sehrál Nourredine Adam důležitou roli v rámci sítí financujících skupinu ex-Séléka. Podnikl cesty do Saúdské Arábie, Kataru a Spojených arabských emirátů, aby pro povstalce z uvedené skupiny získal finanční prostředky. Působil rovněž jako zprostředkovatel pro čadskou síť nelegálních obchodníků s diamanty, která působila mezi Středoafrickou republikou a Čadem.

3. Levy YAKETE (další jména: a) Levi Yakite; b) Levy Yakété; c) Levi Yakété)

Datum narození: a) 14. srpna 1964 b) 1965

Místo narození: Bangui, Středoafrická republika

Státní příslušnost: Středoafrická republika

▼**M3**

Adresa: Nantes, Francie

Další informace: Jeho otec se jmenuje Pierre Yakété a matka Joséphine Yamazonová.

Datum zařazení na seznam OSN: 9. 5. 2014

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Yakete byl zařazen na seznam 9. května 2014 na základě bodu 36 rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti.“

Další informace

17. prosince 2013 se Yakete stal politickým koordinátorem nově vytvořené povstalecké skupiny anti-balaka – Hnutí lidového odporu pro reformu Středoafrické republiky. Přímo se podílel na přijímání rozhodnutí povstalecké skupiny, zapojené do činností ohrožujících mír, stabilitu a bezpečnost ve Středoafrické republice, zejména událostí, k nimž došlo 5. prosince 2013 a v následujícím období. Rezoluce 2127, 2134 a 2149 tuto skupinu rovněž výslovně označily jako zodpovědnou za tyto činy. Yakete byl obviněn, že nařídil zatčení osob spojených se skupinou Séléka, vyzýval k útokům na osoby, které nejsou stoupenci prezidenta Bozizého, a nabíral mladé příslušníky milicí, aby na nepřátele režimu útočili mačetami. V období po březnu 2013 zůstal v úzkém kruhu Françoise Bozizého a připojil se k Frontě pro obnovu ústavního pořádku ve Středoafrické republice (*Front pour le Retour à l'Ordre Constitutionnel en CentrAfrique* — FROCCA), jejímž cílem bylo navrátit moc svrženému prezidentovi za pomoci jakýchkoli prostředků.

Na konci léta roku 2013 odjel do Kamerunu a Beninu, kde se pokusil o nábor nových bojovníků proti skupině Séléka. V září roku 2013 se pokusil znovu získat kontrolu nad operacemi, které vedli bojovníci z řad stoupenců Bozizého ve městech a na vesnicích v blízkosti města Bossangoa. Yakete je rovněž podezřelý z toho, že podporoval rozdělování mačet mladým nezaměstnaným křesťanům, aby jim umožnil útočit na muslimy.

B. Subjekty